

er nogen Grad af Rimelighed for, at han vil kunne tilveiebringe det Fornødne. Jeg anseer det derfor for høist usikkert, om den hele Sag kommer i Stand. Det er endog muligt, at hans Stilling ikke er anderledes, end at Arbeidet kun bliver færdigt paa Halvveien, saa at der ligger et halvt fuldført Arbeide, som vi ikke kunne være tjente med at lade ligge, og altsaa selv maae overtage. Alle disse Momenter, som jeg her har fremdraget, mindre egentlig for at angribe det her foreliggende Forslag — dette er slet ikke min Opgave — end for at klare den Stilling, jeg indtager til Sagen, er det, som have foranlediget mig til at fremkomme med det andet Lovforslag.

De Bemærkninger, der ere fremkomne i andre Retninger, foranledige mig til endnu at tilføie et Par Ord, til hvad jeg har sagt. To ærebe foregaaende Talere, nemlig Nigsdagsmændene for Randers Amts 1ste Valgkreds (M. Hage) og Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Tuxen) have omtalt det meget Behagelige i, at der foreligger to Lovforslag, og at dette muligen kunde give Anledning til, at der blev givet to Concessioner (Tuxen: Det har jeg ikke sagt!). Ja, saa har jeg misforstaaet det ærebe Medlem, men det ærebe Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds sagde, at vi kunde gjerne føie begge Parter. Saa vidt jeg kan skjønne, kan imidlertid det sjællandske Jernbaneselskab ikke være tjent med at gaae ind paa at anlægge en Jernbane ved Siden af en, der maatte blive anlagt fra Kjøbenhavn til Vordingborg. Jeg troer altsaa, at vil man have begge Baner, saa maa man give Tid og tage een ad Gangen, og at da det Forslag, der ligger for i dette Dieblik, maa have Fortrinet; derom kan der ikke være to Meninger. Jeg er iøvrigt af den Overbeviisning, at vi faae begge Baner. Jeg har saa stor Tillid til Jernbaneselskabets Udvikling over hele Verden, at der for mig ingen Tvivl er om, at vi ville faae begge disse Baner og mange flere, selv i vort lille Land. — Med Hensyn til hvad der fremkom fra det ærebe Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds, skal jeg gjøre opmærksom paa, at han dog har tillagt Entreprenuren for stor Betydning, naar han sagde, at denne har søgt at vise sin store Interesse for denne Sag

ved at tilbyde at ville holde Bugseerdampere i Sortesøgab; dette er nemlig ikke et Tilbud, der er kommet fra ham, men Noget, som er fremkaldt af Commissionen. I Commissionens Betænkning Side 2 vil det sees, at den anseer det for nødvendigt „at paalægge det eventuelle Jernbaneselskab en almindelig Forpligtelse til at træffe saadanne hderligere Foranstaltninger, som Erfaringen maatte foranledige Regjeringen til at forlange, saafom Stationering af Bugseerdampere.“ Forsaavidt der er fremsat nogle Bemærkninger, der angaae Enkelthederne i mit Forslag, anseer jeg det for rigtigst at udsætte mine Bemærkninger derom, indtil mit Forslag foreligger.

C. B. Nimestad: Jeg skal tillade mig at begynde med en Bemærkning, som jeg tidligere paa et andet Sted har haft Leilighed til at gjøre, og som har en vis historisk Betydning, nemlig at det Tilbud, her foreligger, er et af dem, hvorom man maa sige: Det er et godt Tilbud, og jeg synes, at skulde man ikke tage mod det, veed jeg ikke, hvad man skulde tage imod. Der er ikke den mindste Risiko ved at tage mod det; vi ville ikke tabe to danske Skilling derved, men vi kunne muligen vinde meget bethdeligt. Jeg kan ikke forstaae, at man skulde afflaae det, og allermindst kan jeg forstaae, at der kan tænkes nogen Sammenligning mellem dette Forslag og det følgende paa Dagsordenen, ikke alene af den Grund, der er fremsat af det ærebe Medlem for Mariaager (M. Hage), nemlig, at det foreliggende sætter en bestemt Tid, men ogsaa af den Grund, som er ganske tydelig, at det andet Forslag forlanger en Rentegaranti. Man kan ganske vist sige, at denne Garanti maa skee ingen Betydning faaer; men det vide vi dog ikke; vi have før seet, at Staten har udgivet over 60,000 Rd. om Aaret, uden Udfigt til at faae noget Udbytte, om end det sjællandske Jernbaneselskab siden har betalt dem tilbage. Desuden har det foreliggende Forslag Betydning for mig, ikke alene med Hensyn til Nyttens af, at det har fremkaldt det andet, men ogsaa med Hensyn til Characteren deraf. Hvad nu Udførbarheden angaaer og Spørgsmaalet om, hvor Pengene skulle komme fra, da forekommer det